

"La meva vida", per Oliver Sacks

Aquests dies, la carta d'Oliver Sacks, *La meva vida*, circula per tots els mitjans. Es tracta d'un escrit d'acomiadament que publica al New York Times el 19 de febrer del 2015 (My Own Life. Oliver Sacks on learning he has terminal cancer).

Oliver Sacks és professor de neurologia de la universitat de Nova York i autor de nombroses obres, entre les quals destaca *Despertars* (1973), l'extraordinària història d'un grup de vint pacients, supervivents d'una gran epidèmia d'encefalitis letàrgica, que van despertar de manera sorprenent al cap de molts anys. Un altre dels seus coneguts llibres és *L'home que va confondre la seva dona amb un barret* (1985), títol que crida l'atenció pel seu aparent surrealisme, on relata vint històries mèdiques de pacients que han sofert pèrdues importants com la memòria; d'altres que pateixen d'excessos, com ara les addiccions; dels que sofreixen arravataments, com ara percepcions alterades i d'altres trastorns. Per la manera com els presenta són com una intersecció entre el fet i la fauna; entre els casos clínics i els relats novel·lescos, però, més enllà de les experiències clíniques, aquestes obres parlen de la fragilitat de les nostres vides.

Més que comentar *La meva vida* crec que val la pena llegir directament el que ens diu Oliver Sacks, per això hem seleccionat alguns fragments del seu escrit:

"Ara fa un mes creia que tenia bona salut, fins i tot una salut de ferro. Amb 81 anys, encara nedo més d'1,5 quilòmetres cada dia. Però la meva sort s'ha acabat: fa unes setmanes vaig saber que tinc múltiples metàstasis al fetge."

"Ara és cosa meua decidir què faig amb els mesos que em queden de vida. He de viure de la manera més plena, profunda i productiva que pugui."

"Els últims dies he pogut veure la meua pròpia vida com si em trobés en una posició molt elevada, en una mena de paisatge, i amb un profund sentit de connexió amb totes i cadascuna de les seves parts. Però això no vol dir que hi hagi renunciat, a la vida."

Ben al contrari, em sento intensament viu, i espero i desitjo que, en el temps que em queda, podré aprofundir les meves amistats, acomiadar-me dels que estimo, escriure més, viatjar si em sento amb forces, assolir nous nivells de coneixement i perspicàcia."

"De sobte sento l'habilitat per concentrar-me en el que importa, per mirar les coses amb més perspectiva. No hi ha temps per a res que no sigui essencial."

"No puc negar que tinc por. Però el que més sento en aquests moments és gratitud. He estimat i m'han estimat; m'han donat molt i he donat una mica a canvi; he llegit i viatjat, he pensat i he escrit. He tingut una relació amb el món, la relació especial que mantenen escriptors i lectors."

Però sobretot he sigut un ésser sensible, un animal pensant en aquest bell planeta. I només això ja ha sigut un enorme privilegi i una aventura."

Les persones tenim por. Por quan no entenem el què ens passa o el què ha de venir. Persones com Oliver Sacks hi saben posar paraules a la por. Explica la seva experiència amb serenitat i sembla que amb molta pau amb ell mateix. Parla de la mort però encara més de la vida, una vida viscuda amb passió i intensitat.

Fina Dantí

Carretera de Barcelona, 64
08187 Santa Eulàlia de Ronçana
T. 93 844 81 35 · Fax 93 841 83 77
electricitatcasals@hotmail.com
www.instalaciones-granollers.com

casals

AIGUA · GAS · ELECTRICITAT · CLIMATITZACIÓ